

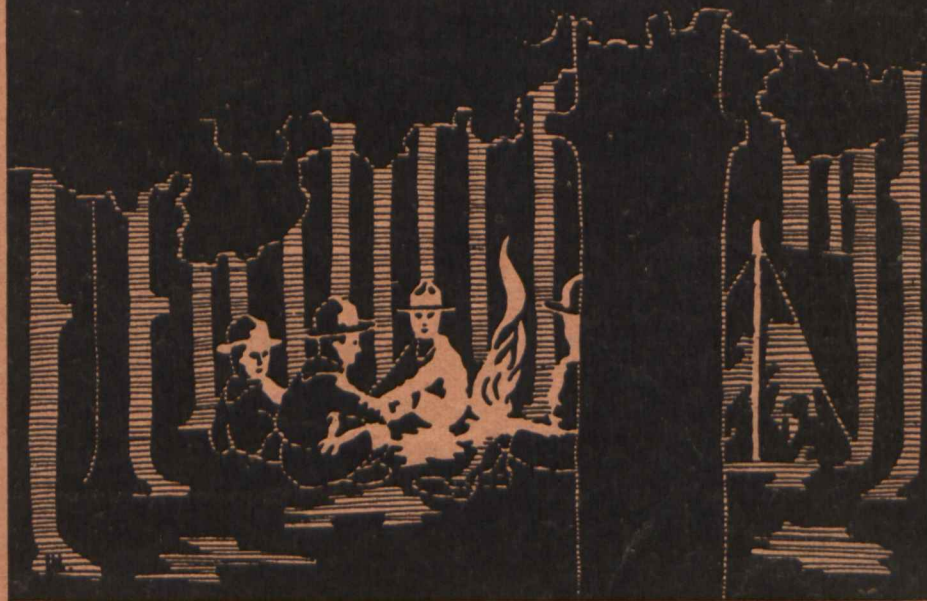
EESTI SKOUT

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA

Nr. 1

V aastakäik

Toimetus ja talitus: Tartu, Aia tän. 19.
Aadress kirj vahet.: Tartu, postk. 130.

OLE VALMIS!

SAA PAREMAKS!

Eesti Skoutide Maleva

on asutatud 20. III. 21., et koondades kõiki Eestis tegutsevaid skout-rühmi, ühiselt teostada skoutluse kõrgeid ülesandeid, mis oma eesmärgiks seadnud kasvatada mehiseks meest, kehaliselt terveks ja tugevaks, osavaks ning töökaks eneseaitajaks, kõlbliselt ausameelseks, iseloomu poolest kindlaks, enesevalitsejaks ja iseseisvaks, kel julgust jätkuks raskematigi ülesannete kallale asuda, kes tegevtahtelisena iga algatatud töö võidukalt lõpule viiks, kes õrnatundelisena armastaks kaasinimest ja lillesid-loomi, kuid isamaa pojana alati oma riiki ja rahvast kaitseks, kes eluraskustes nõutult seisatama ei jääks, vaid algatusvõimsana — ole valmis! — alati valmis oleks oma kohustust kõige otstarbekohasemalt täitma.

Organisatsiooni

kõrgemat võimu esitab E. Skoudi Sõprade Liit, mis koosneb maakondades tegutsevatest Skoudi Sõprade Seltsidest. Seltsid ja Liit töötavad avaliku õiguse alusel. Liit, mille ülesanne noori igapidi toetada, valib E. Sk. Maleva Päästaabi; viimase otsekohese juhatuse ja valve all tegutsevad maakondade skoutide malevad, kus juures Päästaabi asemikuks koha peal on Maleva Vanem. Maak. sk. maleva, mille juhatajaks noor päalik, skoutmaster, jaguneb rühmadeks, mida Maleva Vanema poolt ametisse seatud Rühma Vanema järelvalvel juhib päalik, noorem skoutmaster. Rühm oma korda jaguneb 2—4 salka, mida juhatab salga päalik ehk tema abi — salga kordnik. Salka koondub 6—8 skouti. — Hundipöegade organisatsioon töötab maakonna skoutide maleva juures viimase osakonnana ning on oma tehnilise korralduse poolest täiesti sarnane skoutidele: skoutide rühm — hundip. kari, sk. salk — hp. pesa, Rühma Vanem — Karja Vanahunt, rühma päalik — karja hunt, salga päalik — pesavana jne.

Skoudid jagunevad

vanaduse järele järgmiselt: 8—13 a. — hundipojad, 12—18a. — pärissskoudid ja 17—20 a. — rovr-skoudid. Selle järele, kui palju üks ehk teine organisatsiooni liige skoutlisi teadmisi kogunud, võivad hundipojad olla hellkäpad, ühe ja kahekõrva hp., pärissskoudid: algajad, skoudid, II-se ja I-se järgu skoudid, rovr-skoudid peavad olema kõik I-se järgu skoudid, milleks aukohtu ees vastav eksam tuleb teha. Tublid I-se jsk., kel laiem silmaring ja üldine lugupidamine, võib E. Sk. M. Peavanem ülendada nooremaks skoutmasteriks, viimased skoutmasteriks.

Skoutide aupresident — Konstantin Päts.

E. Sk. M. aujuhatuseks: Prof. Dr. Koppel — Tartu Ülikooli Rektor, G. Vestel — Pangadirektor, H. Bauer — Koolijuhataja, Dr. O. Kallas — Eesti saadik-minister Londonis.

E. Sk. M. Päästaap: N. Kann — peavanem, G. Ollik — abipeavanem, J. Hüner-son — staabiülem, B. Rautsman — staabiülema abi. Päästaabi nõunikud: kõikide malevate vanemad ja skm. kogu esitaja.

Skoutmasterite Kogu, mis Päästaabi juures skoutluse sisuse puutuvates küsimustes nõuandvana asutusena esineb, koosneb järgmistest skoutmasteritest: V. Andreesen, R. Antik, J. Elken, V. Grimm, E. Jõgi, J. Kõks (Kogu sekretär), K. Olev, H. Paal-mann, A. Purin, H. Silber, V. Sirgo (Kogu juhataja), J. Tederson (Kogu laekahoidja) ja järgmistest noorem skoutmasteritest: A. Daniel, H. Kiviste, J. Lepp, L. Martin, J. Nukk, E. Pavelson, E. Peetsu, K. Peterson, H. Roos, A. Tari, R. Tulven, E. Vardja.

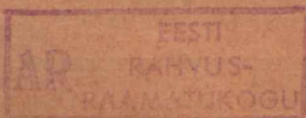
„Eesti Skout“ — skoutline ajakiri, ilmub E. Sk. M. häälekandjana Päästaabi väljaandel. — Vastutav toimetaja: K. Treffner. Päätoimetaja: üliõp. J. Tederson. Toimetuse koosneb järgmistest üliõpilastest: H. Hamer, E. Jõgi, R. Kõiv ja H. Roos. Arijuhut: üliõp. E. Jõgi.

Skout on hoolas õppija!

Skout ei suitseta!

Skout on karske!

Iga päev üks häätegu!

EESTI SKOUT

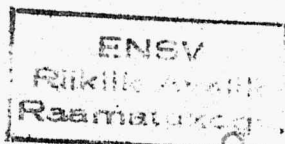
EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA

V aastakäik

1925.

~~L. J. 170~~

~~1925~~

SP, - 5170

~~40125~~

VÄLJAANDJA:
EESTI SKOUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP

**RAHURIKKAIK
JÕULU PÜHI,**

õnne ja edu

**ÜUEKS
AASTAKS**

soovib kõigile aja-
kirja lugejatele

Eesti Skout.

EESTI SKOUT

Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Päästaap.

Vastutav toimetaja:

Päätoimetaja:

K. Treffner.

J. Tederson.

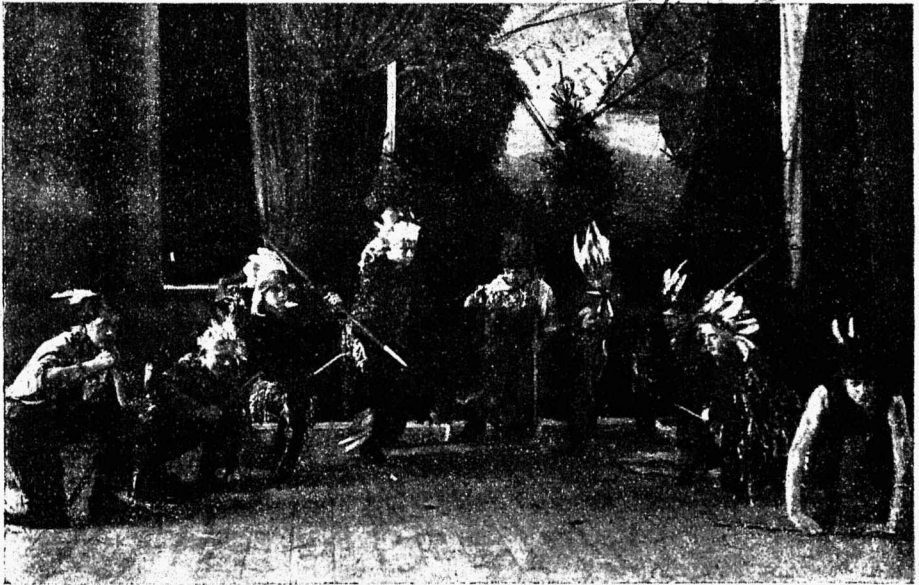
6. 2. 1925.

Toimetus: H. Hamer, E. Jõgi, R. Kõiv, H. Roos.

Nr. 1. 1925. a.

V. aastakäik.

~~Eugeniast~~ Indiaanlaste tants.

Siseen Kuresaare skoutide poolt omal aastapäeval ettekantud indiaanlaste tantsust. Tants on kokkuseatud skoutpäälük Harry Hameri poolt.

SISU: 1925. / II üleilmne skoutide Jamboree Kopenhaagenis 1924. a.
/ Külaskäik Varsavi Jamboreele. / II Eeskujulik rühm
1924. a. / Teated. / Kuulutused.

1925.

Üks aasta rohkem on igavikku veerenud ja sellega käsikäes algame käesoleva aastasaja teist veerandikku.

Eeloleval aastal seisab skoutide organisatsioonidel palju ees; tööd on tehtud küll iga aasta, kuid teatud tähtsuse tõttu tarvitab käesoleva aasta töö iseäralist tähelepanu mitte üksi nende töö juhtide, vaid ka iga üksiku tööosalise — iga skoudi poolt. Ainult kõikidele teadlik olles, ühiselt ja üksmeelselt läbiviiduna, annab ta tarvilikke tagajärgi.

Möödunud aasta viimane kuu manab esile ühe mõtte, millest tähelepanemata ei võiks mööduda, uuele töökava harutusele asudes. Paistab tarvilikuna ülesvõtta küsimust, mis küll mitmel korral päevakorras olnud, ometi veel tagajärgi ei ole annud. See oleks kahe samasihilise organisatsiooni — skoutide ja noorseppade — ühinemisküsimus.

Need isamaa pojad, kes on ühinenud nimetatud organisatsioonidesse, peaks arusaama lahus töötamise mõttetusest, seda enam, kui esimene lahkuminek on esile toonud ühe organisatsiooni uue ja veel uuema killustuse ning selle tagajärjena tegevusetuse. Peaks kord ülesaama isiklikkusest, millest tekkinud lahkuminek (lahkumineku põhilased on ju ammu tühistunud, nagu seda mitmel pool kinnitatud), peaks kinnivõtma tugevasti esivanemate tarkussõnast „Ühinemises peitub jõud“ ja tarvilikke järeldusi tegema. Punane 1. detsembri varahommik on paljudele selgitanud üksmeele tarvidust, kas meie, skoutluse vaimu kandjad, ei peaks ka võtma endale siit eeskju!

Aprilli kuu esimestel päevadel peetakse Tartus III üleriikline skoutide kongress. Selle kaudu peaksime sammu ligemale astuma tegevusvallale, mis kujuneb (peaks seda vähemalt) käsikäes Eesti Skoutide Maleva viiendama aastapäevaga. 1921. a. pääle I. kongressi, millega E. S. M. riiklises ulatuses alus oli rajatud, asusid kõik malevad ja rühmad hooga tööle. On õieti märgitud I. kongressi meeoleolu kongressiks. Temast tekitatud hiigla skoutluse laine oli II kongressini laiali valgumas. Hoopis teine vaim valitses II kongressil, mis peeti Tallinnas 1923. a. algul: peaaegu kuiv referaatide ettekanne ja hulk resolutsioone lõpptulemuses andis tunnistust siin tehtud tööst. Selle töö tagajärjed on end avaldanud paljudes malevatest, kuna aga mõne resolutsiooni (Sõprusvendlus) teostamine III kongressi ajal täitmist võib leida. III kongressi korraldades on silmas peetud skoutlist vaimu, mis siin avalduma peab, et kokkutulijad noored siit teda üle maa laiali võiks kanda. Üksikasjalisemalt on juttu sellest teises kohas, siin aga tahan märkida,

et III kongressi töö peab looma meeleolu ja istutama noortesse töötahte, mida järgneva, 1926. aastaks vaja läheb.

Tegevus malevates-rühmades tuleks kokkukõlastada 1926. a. sündmustega: V aastapäeva pühitsemisega. Senikaua on ainult üksikutel mõtted ilmunud Eesti Jamboreest (nii nimet. suuremaulatuslisi skoutide laagrid ühes võistluste, harjutuste, demonstratsioonide, manöövrite ja mängudega ühtekokku) 1926. aastal; kongressil leiavad nad loodetavasti ligemat ja laiemat käsitlust. Kuid Jamboreest ei tule arusaada kui ühest pidust valmistatud ja etteavatsetud etteastetega, — siis poleks ta enam Jamboree. Siin näitab iga osavõtja skout ehk rühm omi harilikke oskusi, kusjuures neid hinnatakse ja paremaid skoute siis kiidetakse. Meie skoudid peavad seda hästi mäletama: vähe on neil skoutlisi oskusi ja skoutlist vaimu, siin aga peab näitama omi võimisi mitte üksi meie omale seltskonnale, vaid ka paljudele, vist mitmetele tuhandetele külalistele — skoutidele väljamaalt. Ja nendel on teravad silmad ja arenenud nõuded.

Sellega peame arvestama varakult, ja siit peame välja lugema nii käesoleva kui ka järgneva aasta esimese poole tegevuse sihtjooned. Väljamaalased on meid näinud... kas meid külastades (sagedamini) ehk nendel külas viibides. Siin ei ole aga nähtud otsekohealt skoutlust, vaid skoutide kodumaad. Nüüd aga peame esitama meie oskusi ja vaimu. Poolteist aastat on aega, et saavutusi selles sihis parandada, see aeg peaks võimaldama meile väljamaalaste lugupidamist veel suuremal määral võita!

Ligemad juhtnõupid üldtegevuseks peaksid küll kajastust leidma III kongressi töö tulemusena, ja sellepärast peab siin osavõtt laialdane olema, senikaua aga püüame veel möödunud kongressi arvamisi ja otsusi täita — juba neid kõiki teostades võime enda päale julged olla.

Skm. J. Tederson.

II Üleilmne Skoutide Jamboree Kopenhaagenis 1924. a.

Suur maailmasõda, mille tagajärjed end veel kaua tunda lasevad, on meile nii mõneski asjas olnud õpetuseks. Ära tüütanud on alaline viha ja vaen ning asemele on astunud ikka kindlam püüe igavese sõprus-vendluse poole.

Sama siht on ka edasi kantud skoutluse päale, kellel selle läbi- viimiseks ka kõige paremad võimalused. „Skout on vend igale skoudile“

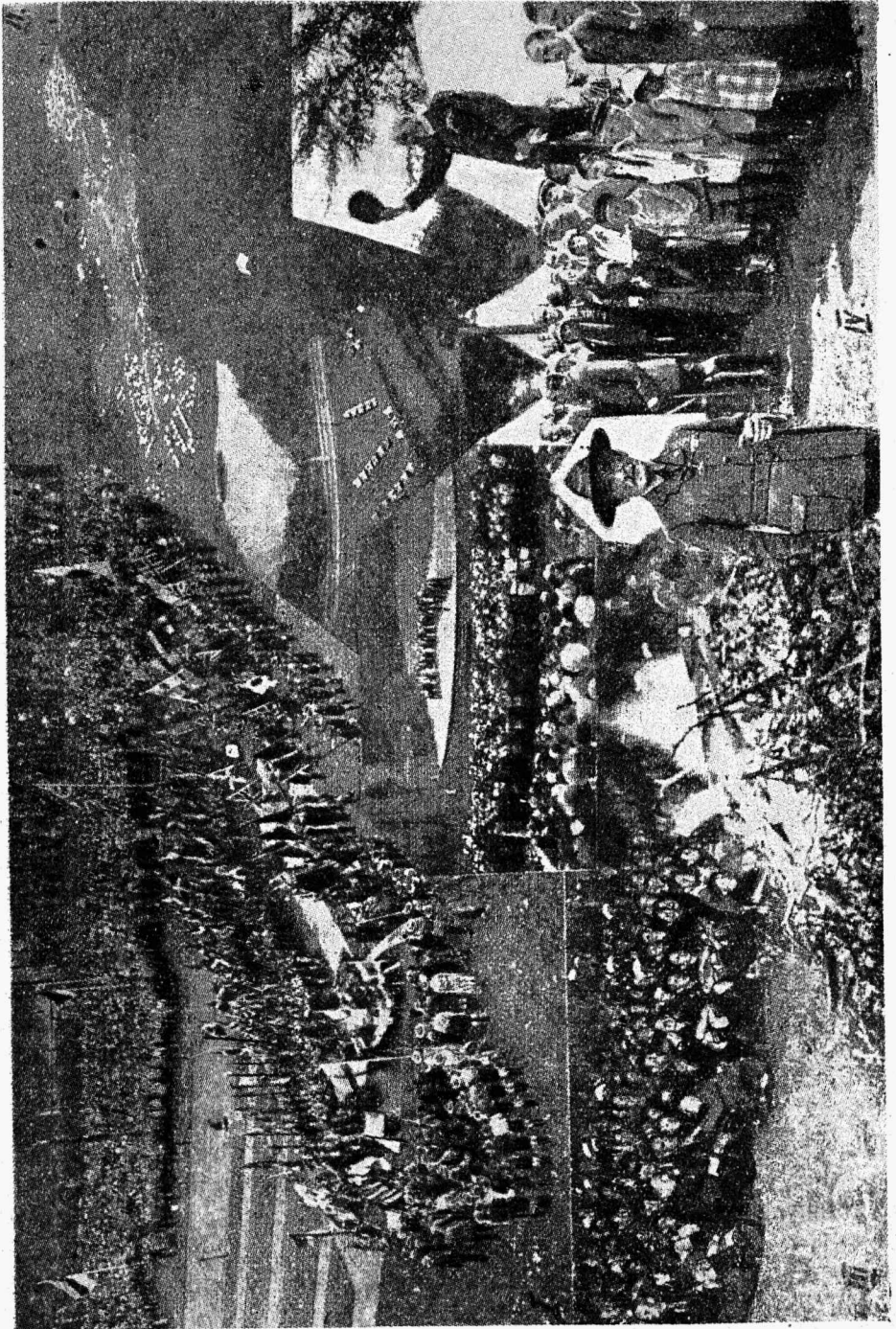
ja „Skout on truu isamaale“ — need skoudi säädused peegelduvad kõige selgemalt üleilmistel skoutide kogumistel. 1920. aasta Jamboree Londonis meelitas seks kokku 26 rahvust, 1924. aasta oma Kopenhaagenis juba 34 rahvuse skoudid. Mõlemist võttis ka Eesti oma esitajate kaudu osa (Londonis 10 ja Daanis 4).

Jamboree on kohaks, kus näitavad skoudid oma võimisi ja teadmisi teineteisele ühises laagris ja võistlustel. Kahjuks on Eesti ikka sunnitud olnud sellest osavõtma päältvaatajana, ja nii ka Kopenhaagenis. Aga õppida võis siiski palju.

Augusti kuu esimese poole sees hakkas suurel arvul skoute Kopenhaageni poole liikuma. Kaasa võeti igasugu laagritarbed ja telgid, sest mindi ju laagrisse. Jamboree „laupäeval“ jõudsin ka mina ühe grupi Jaapani ja Rootsi skoutidega Kopenhaageni pärale. Igalpool on suurt elavust märgata. Tollijaamades on kõik ette teada, skoudid lastakse ikka esimestena läbi. Raudtee jaamas võtavad meid vastu skoudid mitmest ilmakaarest. Kõik on korraldadud ja ette nähtud. Jaamast, Jamboree büroost, anti mulle kohe üks skout kaasa teejuhiks linnas. Sääal on end kõik juba pidu ehtesse seadnud: rahvas liigub murruna, jaama ees tervitatakse iga juuretulijat rõõmuhõiskega, majad on kaunistatud kõigi sinnasõitjate riigilippudega. Iga skoutlise asutuse: hotelli, söögimaja, lugemistoa, kaupluse ja ajakirja poole juhivad jamboree lipud ja nooled. Ka saatkondades on palju tööd kodumaalaste vastuvõtmisega. Meie konsul, Daani suurtööstur h-ra Jacobsen ja konsulaadi sekretär h-ra Triikman on juba teinud kõik ettevalmistused. Mu teejuht laseb tal veel tõlkida kuninga jaoks eestikeelse tervituse ja siis võin laagri poole kihutama hakata.

Pooletunnilise sõidu järgi maanteel, kus liiguvad vaid skoudid igasuguste abinõudega: autoga, „tsikliga“, jalgrattaga, ratsa, laagrikäruga ja jala, jõuan metsa vahele ja silman juba valendavate telkide hulka. Laager on piiratud. Sisse pääseb väravatest ainult skoudina. Selle järele valvab hoolsasti roveritest moodustatud politsei. Kõik on sisse seatud nagu mõnes linnas: teed ehitatud, veevärk, telefon, elekter sissetõmmatud, jne. Tänavatel, kus majade aset täidavad skoudilaagrid ja majanumbri aset plakaat riiginimetusega — on liikumas kõige kirjum skoutide hulk. Igal pool hoolitsetakse, puhastatakse, kopsitakse, ehitatakse, sest avamispäev on homme. Nagu nõiduse väel tõuseb mõne-

Üleilmne Jamboree. I. Baden-Powelli paraad. II. Jamboree laager lennukilt. Esiplaanil saadikute laager. III. Vaade lõkketulele. IV. „Kuninga nimel avan II Üleilmse Jamboree.“ Keskkel: Indiaanlaste etteaste vabaõhu teatris. All: Sir Robert Baden-Powell, skoutide asutaja ja peavanem.

kümne minuti jooksul jälle uus hulk maju-telke ülesse ja hakkab rõõmsalt lehvima uus riigilipp. Määratuma, 10,5 hektari suuruse maalaha- maka keskmisel väljal asub administratsioon: jamboree büroo, intendant- tuur, pank, üks ajaleht ja üks ajakiri, post, töörood, raadio-muusika vastuvõtte jaam, jne. Sää! registreerin ka end ja saan jamboree märgi. Samal ajal jõuab kohale üks turbaniga hindu skout. Mind juhatakse saadikute laagrisse, mis siit hulk maad eemal. Igalpool on näha Daani päalikuid käesidemega „Faetter“. Neid on määratud igale laagriks üks ja nad peavad hoolitsema oma alla usaldatud riigi skoutide eest. Üks sarnane tuleb ka minuga kaasa ja juhatab mind mu suurimaks üllatu- seks — ühte telki hinduga. Tutvuneme, saan teada et ta on Missuuri vabariigi skoutide saadik.

Meie telk on imemugavalt sisse seatud, skoudi jaoks küll liiga mugavalt. Puupõrand all, raudvoodi sees, riidevarnad, silmapesu kausid, käterätid, telefon ja laternadki on sää!l. Ka elektrivalgustust on leida ja seda kõike ühe krooni (70. —) eest päevas. Palju parem kui võõraste- majas elamine! Huvitav, kes tulevad meie juure! Lähemalt ringi vaadates kohtan ka palju endiste reisude ja Pariisi 1922. aasta kongressi tuttavaid, peaaegu liiga palju. Kuid jamboreel on saladusline võim, mis neid jälle sinna toob.

Laager. Kõige huvitavam osa jamboreest on ikkagi laager ja tema sisseseeded. Iga riik ja rahvus on püüdnud siin omale teha kõige paremat reklaami. Jaapanlased, kes maavärisemise ajal palju toetusi on saanud teistelt riikidelt, lõövad oma tänuannetustega kõik üle. Iga riik, kes mingil kombel oli neile kasuks häda ajal, saab huvitava kollektsiooni Jaapani käsitöödest. Ja igaüks leiab alati hääd vastuvõttu nende laagris. Ka puupulkadega riisi sööma õpetatakse sää!l. Nad on 2 kuud teel olnud ja riik on nende sõidukulud tasunud tänuks skoutide abi eest õnnetusel. Hiinlasi on juba vähem, kuid ka nemad on ikka huvi keskpunktiks. Vormi suhtes ei erine nad millegis, peale sinise frenshi skoutmasteritel. Ka patsid on kõigil äralõigatud — ainult kollane nägu ja viltu silmad annavad veel tunnistust nende rahvusest. Ameeriklased on siia toonud suurema hulga oma „kotka skoute“. On ju neil kõige ägedam võistlus. Laagrisseede on neil dollarikuningatel hiilgav, kuid mitte midagi üleliigset — ikka praktiliselt! Siiam oma skoutidega on ka siin, kuid miks nii palju rääkida võõrastest, meie sugurahvad on ju palju lähemad. Esimesel päeval kohtasin ainult soomlasi. Nende mõlemad rootsi organisatsioonid olid sää!l. Nende arv ei küüninud enam ameeriklasteni, kuid ka nemad leidsid suurt poole- hoidu. Siis oli sää!l veel hulk sakslasi — esimest korda rahvusvahelisel

III Eeskujulik Rühm 1924. a. Rühm töötab Tõrvas, kuuludes Tartu Skoutide Maleva alla. Keskel: päälük Harald Tuuts ja rühma vanem skoutmaster V. Grimm.

skoutide kogumisel, rootslasi, austraalasi ja palju, palju muid mida meie „Eesti Skoudi“ väikene kaust ei suuda mahutada.

Väljamaalaste tähelepanu väärtsid siiski kõige enam daanlased ise. Nende skoudid — lõbusad, osavad, kenad poisid, ja nende tublid juhid hoolitsesid, et igalühel jääks hää mälestus nende kodust. Iga riik tegi ju oma kasuks propagandat, ka rahvusriiete, mängude, muusika ja laulude läbi. Siin peitubki kunst, kuidas võib olla skout rahvusline ja rahvusvaheline: viimane väljendub just skoudi sõprus-vendluses.

Nagu ühel linnal kunagi, nii ei tohtinud siitki puududa kauplused ja neid oli lugemata hulk sarnastes paviljoonides, nagu meie näitustel. Sää! võis omale osta skoudivormi, skouditarbed, mälestusi, jne., sest skoudi kauplusi oli tervelt kolm. Siis veel pagarid, puuviljamüüjad, kirjutustarbed, maiustused, ülesvõtte aparaadid ja tarbed, jalgratta paranduskojad ja kauplused, saapamääretki oli sää! Üks skoutide igapäevane ajakiri tõi uudiseid ja pilte igal hommikul, pääle selle veel Daani suurima lehe erivaljaanne ingliskeeles päevasündmuste kirjeldusi. Ühe sõnaga: kõik mis ühes linnas oli vaja. Ei puudunud ka arstid ja laatsaret, kuid seda polnud tarvis. Aga üks asi puudus, ja see oli kohus — selle tarvitust ei tule aga skoutidel ette.

Saadikute laagrisse tagasi minnes leidsin omast telgist veel teise hindulase eest, see oli Bengaalist, ja Tallina skoutide Varssavi sõbra, tschehhi. Väga rahvusvaheline, kuid mitte liiga!

Saadikutele oli sisseseatud oma restoraan, kuid eelistasin skoutide juures käimist ja kutseid selleks oli palju. Omas telgis viibimiseks leidis ainult öösel aega, muidu oli päev peensusteni jaotatud.

Lõkketuli. Nagu laagris kunagi, nii ei puudunud ka siin õhtune lõkketuli: asus umbes 3 klm. laagrist Ermelundenis, kuninga jahimetsas. Kena oli juba rännak sinna, mindi orkestritega, ja muusika helide mõjul ilmusid teede äärde pargis elutsevad põdrad ja hirved. Lõkketuli ise oli ühes orus. Ent milles seisis siis siin programm, kuna teineteisest ei saadud aru (jamboreel räägiti 22 keelt)? Skout on aga leidlik ja daanlased olid ette näinud vastavad võistlused. Loodi ühiseid laule ja leiti huvitusega, et nii mõnegi rahva laulude viisid samad on. Indiaanlas-ettekanded, demonstreerimised, muusika, pantomiin, see oli kõigile arusaadav. Eriti huvitav oli meie hõim-rahva, Ungari skoutide etteaste tsirkuse demonstreerimisega. Nende paks orkestrijuhit oma heade mängijatega sai väga populaarseks. Nende väikesed akrobaadid ja rahvuslised võistlused kutsusid enam kui üks kord välja rahvusvahelise skoutide kiiduavalduse: b—r—a—v—o! Bravo! Bravo! Hungaria! Nagu merelainete kohin käis see kisa mitu ja mitu korda läbi 6000-lise skoutide ja 20.000-lise päältvaatajate hulga. Ameerika oma Fordi auto naljaga ei jäänud ka taha ja tema indiaanlased olid küll toredad. Helveetsia mägedepojad demonstreerisid laagri-habemeajajat ja ajasid sellega kõik naerma.

Avamine. Avamine sündis kenal pühapäeval 10. augustil. Kõik päralējõudnud skoudid korraldusid paraadiks. Punkt kell 12 astus kuninga esitaja admiraal Carstensen kõnetoolile ja avas lühikeste sõnadega kuninga nimel Jamboree. Radiolained kandsid selle kohe ümber ilma. Samal silmapilgul kerkisid taeva alla 6 lennukit pildudes paberilehekesi. See oli üllatus kuninga poolt: kõigis 22 keeles saatis ta tervitussõnu. Vahepääl mängis kuninglik orkester raadio kaudu Daani hümmi.

Elu laagris. Juba on kõik osavõtjad kohal ja laager tegutseb täies hoos. Igal hommikul äratab sind ise muusikariist ülesse: kord on sääil orkester, kord raadio-häälekõvendaja, kord mitmesuguste riikide

Igähele, kes „Eesti Skoudile“ kolm aastatellimist (kogusumma Mk. 360.—) märgusõnaga „Kolm aastatellimist“ saadab, saadetakse :

„Eesti Skout“ hinnata!

rahvuslised instrumendid. Kohe haaratakse käterätik ja jookstakse suure hurraaga mere poole. See on kaunis kaugel, ka oma 3. klm. Vahepäääl on aga laagri varustusvalitsus kärudega igale rahvusele tema päeva toiduosa kätte kandnud ja tagasitulles võib hakata keetmine. Kuid hoolsalt! Võistlusest osavõtjatel on igal tegevusel kohtunik juures. Suitsu ei tohi palju teha, ruttu ja hästi peab keetma jne. Toidust anti aga ikka liiga palju, väljaarvatud saadikute restoraanis. Pean ka juure lisama, et söögisedelid iga päeva kohta juba kaks kuud varem riikidele laiali saadeti. Keskpäeva poole tehakse harilikult külaskäike ehk vaadatakse võistlusi päält. Kõike hääd ei saa aga kunagi näha. Meie sõbrad-ungarlased jõudsid ka juba pärale. Nende ettevalmistused näisid põhjalikkudena. Juhtisid harjutati eelmistel aastatel Gillwell'i laagris (Inglismaal) ja poisitega oldi ka terve kuu aega koos. Kõik oli neil ettenähtud: laagripilatsi sisseseadmine, ehitused, dekoratsioonid toorespuust, jumalateenistuse altarid (nad on suuremalt jaolt katoliiklased) jne. Ka naabrid lätlased jäid veidi hiljaks. Chile poisid olid ka pika reisu järele kohal. Esimest korda esinesid rahvusvaheliselt ka leedulased.

Askeldamist ja elu oli laagris alati. Ehk küll kõik maanteed autosi ja omnibusse täis olid, raudteed, trammid ja laevad inimesi vedasid, ei olnud neis kunagi kohta. Ikka ja ikka tuli uusi juure. Inglased löid ühekorra oma arvuga juba daanlased üle. Veoautod tassisid toidumooni ja pakke. Iga uus korraldus anti mitmekeelsete päevakäskudega erilistel tootem nahkadel teada. Laagri ühes otsas asus koguni üks suurem tootem kenade skoutliste ilustustega. Teda ümbritsesid lipuvardad iga riigilipu jaoks. Säälsamas seisid jällegi suured pingulitõmmatud loomanahad, kuhu iga osavõtja oma nime mälestuseks jättis. Kellaaega löödi laagris suure „gongiga“. Publikut liikus sääli määratul arvul ühekroonilise hinna ja ajapiiramise pääle vaatamata (ametliku aruande järgi 100.000). Iga asi oli ju huvitav omapärane. Laagrikaunistuses väljendus selgesti iga rahva maitse. Ameeriklased tõid välja indiaanlaste „tee-pee“ (loe: tii-pii) telgid, kus suits keskelt ülesse käis. Kolm indiaanlast seisid ikka sääli. Toredad pühvli nahad ja pääd ning indiaani-trummid rippusid ühe värava kohal. Toorespuust kokkupandud tähed näitasid riigi nime. Paljudel oli aga maakaart „värava“ juures. Austraalia poisid olid kaasatõnõud hulga bumerangisid. Nende kaabusid kaunistasid maonahad ja toredad suled. Üks pigimust mees oli ka sääli — Uganda

Iga päev 4 marka

ühe kuu jooksul kokkuhõida, ja „Eesti Skoudi“ aastatellimise summa on käes.

vürsti poeg, ja mõned mustad skoudid Libeerias. „Fez'idega“ egiptlased kogusid ikka rahvast oma ümber. „Federatkadega“ ja rahvusvõõdega poolakad olid pea kõige rahvuslisemad. Inglismaa esitajad ei puudunud ka koloniidestki, sest Wembley jamboree kutsus neid kõiki Euroopasse. Ceyloni poisid ja hulk India omi tuli veel lõpul juure. Palju oleks veel jutustada, kuid lähen nüüd üle mitmesuguste sündmuste peale. (Järgneb).

Skm. H. Paalmann.

Külaskäik Varssavi Jamboreele.

Oma kümnendal aastapäeval korraldas Poola skoutide organisatsioon suuremaulatuslise pidustuse — Jamboree. Eestist võttis osa 9 skouti, hra major Palmi ja skm. H. Paalmanni juhatusel.

Varssavi Jamboree külastajate grupp Tallinna jaamas enne ärasõitu.

Lahkume suurepärasest meeleolust Tallinnast 2. juuli õhtul, et laia ilma sõita. Tervitades särasid kodulinna tornid õhtuses päikeses. Jälle-nagemiseni, Tallinn!

Õo möödub hästi. Hommikul hõõrume imestades silmi — oleme Riias. Meid võtavad vastu hulk skoute ja guide, ehivad lilledega ja näitavad 3-tunnilise peatuse kestes linna. Siis ütleme neile „laidziwas Latvija“ ja rong liigub edasi piirile.

Zemgalis, Läti-Poola piiril, peame uut rongi ootama. Kasutades aega vahetame endale Poola „zloti'sid“, silmitseme ka „federatka'dega“ (pääkate) poolakaid, kes lätlastest puhtama ja sõbralikuma mulje jätavad. Viimaks asume rongi, mis meid juba Kesk-Euroopalikult 80—100 klm. kiirusega tunnis Varssavi poole viib.

Varssavi jaamaesisel võetakse meid Eesti sõjaväe esitaja ja Poola skoutide poolt vastu. Ütlevad meile tere-tulemast, vastame neile

„elagu'ga“, ja siis kihutame sõiduriistades sirgetel ja uhketel uulitsatel keset elavat liikumist skoutide laagri poole.

Saabume ääretule telkidega kaetud väljale. Igal pool sibavad skoudid edasi-tagasi. Aukartusega vaatlevad meid laagri pääteel sõitmas ja tervitavad meie sini-must-valget lippu. Sõidame mööda suurtest telkidest: kino, restoraan, skoudi kauplused, post jne. Kirjakastidki „tänavatel“ ülesseatud. Ja samadel tänavatel voolab päältvaatajate hulk — nii vanu kui noori.

On alles varane aeg. Avatakse päevatööd lippude ülestõmbamisega. See aga sünnib neil omapärasemalt — ühte masti asetatakse terve lippude hulk, Poola lipp keskel.

Meid asetatakse madala aiaga piiratud laagriosas, mille ümber mitmete riikide lipud. See on väljamaalaste laager, kus ka meile hiiglasuur telk valmistatud. Magamiskotidki sees, samuti pesukausid ja ämbrid. Korraldume vähe, ja siis tutvusi tegema.

Palavus matab hinge kinni. Päikesepistest tabatuid kanti kogu aeg punase risti telki. Kuid siiski mööduis aeg mõnusal, ja meie, eestlaste, suhtes õnnelikult. Ilus oli aga õhtu. Juba pool 9 valitseb pilkane pimedus. Ainult eemal näib kaks tuld. Ka meid kutsutakse nende sihis, ja üllatuseks leiame säääl kõiki koos — lõkketulel. Kaks skouti seisavad aga tõrvikutega, kiivrites, nagu vanad roomlased, märkides ära lõkketule asukohta. Väljamaalastele on kohad lõkketule ligiduses (mis madalikus orus) maapinkidel. Saatsime säääl mööda õhtu, kuulates poolakate ja inglaste laulu. Järgmisel päeval tõusime kell 6, et kella 10 koguda lõkketule kohale — seekord avamisjumalateenistusele. Tund aega kõrvetava päikese all oli küll veidi igav, kuna aru midagi ei saanud. Siis olime linna ja muuseumi vaatlemas — linnas torkas iseäranis silma Vene kirikute lõhkumine.

Õhtupoolel käis Poola president laagrit külastamas. Sammu kiiresti laagrist läbi saadetuna valitsusest ja ratsaskoutidest auvahtidena. Pean tähendama siin, et temaga kaasasammujatel riikide esitajatel-skoutidel seekord ainuke võimalus oli üldpilku laagrisse heita, kuna muidu selleks aega ei olnud — niivõrra täpselt oli kõik aeg jaotatud. Õhtul oli bankett presidendi pool. (Järgneb).

Skm. Paalmann'i päevaraamatu järele.

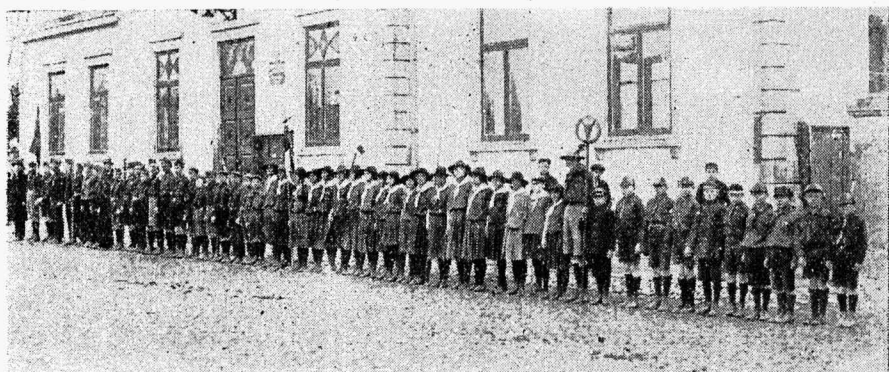
Korraliku skoudi, guidei ja hundipoja

toas seinal ei tohi puududa I. üleriiklise Skoutide kongressi pilt. Saadaval Mk. 25 eest „Eesti Skoudi“ talitusest.

II Eeskujulik Rühm 1924. a. *)

Kuresaare skoutide rühma 1923. a. tegevus.

Nagu see harilik, koondus rühma tegevus kuudel, mil skoudid koolitöös koos viibivad. Koolitöö algusel, 8. jaan. peeti rühma üldkoosolek, kus talvine kooskäimise kava kinnitati, mille järele salkadele tegutsemiseks võimalus avanes. Peaaegu suursündmuseks saab rühmale „Saare Skout'i“ ilmumine 15. jaanuaril, millest edaspidi samal poolaastal ka 4 nummert valmistatakse.

Kuresaare skoutide paraad „Eesti Seltsi“ maja ees.

Poolaasta algul hakatakse rühma koondustel referaate lugema. Neid on järgmised ettekantud: „Skoutline kasvatus ja distsipliin“, „Alkohol — inimsoo vaenlane“, „Tubaka kahjust“, „Et saada skoudiks...“, „Füüsika igapäevases elus“ ja pääle nende veel loengud sanitaari erialal.

Saare Maakonna Ühisgümnaasiumi juhataja lubab rühmale kooli võimlusaali tarvitada, kus rühm siis võrkpalli ja teisi mängu instruktori juhatusel korraldab.

Tähtsamatest rühma koosviibimistest on nimetada 15. veebruar, kus koos olles mälestati skoutluse algust Eestis, mil rühma vanem liikumise ajaloost üldse juttu tegi ja päalik Kuresaare skoutide asutamist valgustas. Edasi 20. märtsil on rühm koos pühitsemas Eesti Skoutide Maleva aastapäeva päevakohase jutujamisega. Viimati tuleb 21. aprillil piduõhtu, mille vastu ju varakult valmistama hakatud ja mis ootamatult hästi õnnestab. Jüripäeva paraadiga, mis Kuresaare skoutidel peaaegu esimene avalik väljaastumine pidi olema, seisab aga lugu täbaramal alusel:

*) Olude sunnil „Eesti Skoudi“ läinud aastakäigust välja jäänud. Toim.

üks niiske ja vilu päev veereb teise järele, kuni viimati 1. mail puhk-pillide orkestri saatel sirged read elurõõmsate poiste nägudega turu-platsile marsivad. Paraadi võtavad vastu hra linnapää Lepik ja rühma vanem. Ühtlasi antakse pidulikult ka rühma lipp kätte. Kuresaar aga vaatab ja imestab vist, sest skoute näeb ta avalikult esimene kord. Pikem kavatsetud jalutuskäik jääb aga sel päeval Taevaisa tahtmisel ära, sest ülal pilvitab ähvardades vihma.

13. mail korraldatakse esimene jalutuskäik „Loode“ metsa uuesti sündiva loodusega lõbusat päeva jagama. 20. mail s. o. I kevadpühal aitab rühm korraldada invaliidide päeva, korjates linnas hoolsasti raha märgikeste müügiga. Sellele päevale järgneb teine, mis kõige lõbusam olnud rühma lühikeses ajaloos: ütlemata sooja päikesepaistelise ilmaga teeb rühm 21. mail 13. kilomeetrilise jalutuskäigu ajaloolisele Kaarma maalinnale, kus siis terve päev indiaanlaselist elu elatakse.

Enne koolitöö lõppu käib rühm veel mõne korra lossi vallidel lippudega signaliseerimist harjutamas.

Siis tekkib kuni 24. juunini rühma tegevuses väikene seisak.

Nimetatud päeval, Jaanipäeval, teeb linnas viibiv rühma osa ühes mõne tol ajal maalt tulnud skoudiga väljasõidu „Kaali“ järvele, loodus-liselt huvitavamale kohale Saaremaal. H-ra linnapää lahel loal on sõit „suslal“ hinnata, nõnda et igal ühel skoutidest oli võimalik kaasa sõita ja mõnigi rida oma päevaraamatusse juure kirjutada.

Umbes kuu aja järele, 25—28. juulini, lähevad Kuresaare skoudid mõnepäevalisse laagrisse ilusale Järve mererannale, umbes 15. klm. linnast.

Ja sääil keset mühavaid mändasid huikab päeval Kaval Rebane ja öösel vahikorral olev Must Luik puhub tasast juttu oma sõbraga sooja lõkke paistel, tuletades meele möödunud aegu ja tehes tuleviku kavat-susi, mida meri oma saladusliku kohinaga hääks kiidab.

25., 26. ja 27. augustil korraldatud põllumajanduse näitusel oli korrapidamine skoutide hool.

Nii möodus suvi ja kui sügisel rühm uuesti koos oli, hakati uue hooga tööle. Võeti käsile salgapäälükute II järgu eksamile ettevalmistus. Siis kesk parajat töö aega halvab rühma tegevuse enam kui kuuks ajaks korteri küsimus, millest viimaks siiski üle saadakse. Emapäev ligineb. Vahepääl on ka Kuressaare guideide rühm omale eluõiguse nõutanud ja ühiselt harutatakse tähtsa päeva pühitsemise kava.

2. detsembril tuleb rühm Ühisgümnaasiumi võimlemissaali kokku, kus rühma vanem Emapäeva ja rühma aastapäeva (mis küll 27 nov.) meeletuletab väikeses kõnes, mis pääle saadud tervitused ette loetakse. Õige pidulik emapäeva austamine on aga alles 8. detsembril avaliku

aktusega Ühisgümnaasiumi võimlussaalis, kuhu ka palju võõraid ilmunud oli. Enne aktust annab rühm pühaliku tütuse. Öhtu kavast on h-ra koolinõunik Koppeli kõne, skoutide ja guideide deklamatsioonid ja guideide laulud. Öhtu jätab kena mulje; nii mõnigi emake pühib pisara laugelt. Ka noored tegelased on tõsised oma ülesannete juures ja katsuvad emadele hääd teha.

17. detsembril on viimane rühma koosviibimine sel tegevusaastal. Lõpuks pigistakse sõbra vasakut kätt, mis sellele palju kõneleb. Ta kõneleb nooruse tuest ja unistusest uutest rõõmsatest ja lootusrikkastest aegadest. Ta kõneleb aga ka uuest tütuse kinnitamisest üksteisele, lubades et side ka tulevikus püsima jääb.

Usus, et uue aastaga iga sõbra südant täidab veel suurem tung tööle ja hääteole ja lootes et ka tulevik tagajärgi annab, minnakse laiali, et ennast kojuõiduks valmistada. Tegevusraamatu järele.

Omis asjus. „Eesti Skout“ katkestas läinud aastakäigu kõigile ootamatult, nr. 5-ga lõpetades. Viimaste nr-te mitte ilmumine oli tingitud teataval määral majanduslistest põhjustest, kuid suurema raskusena esines trükitolude seisukord. Ka ei läinud korda väljamaalt Jamboreede klisheesid saada, kuna nad olid lubatud.

„Eesti Skoudi“ talitus loodab tellijaid rahuldada, saates 1924. aasta tellijatele ja II p. a. tellijatele puuduäänud nr-ite asemele k. a. pool aastakäiku.

Muudatused, mis kavatsatud uut aastakäiku alates, on osalt teostunud juba käesolevas nr.-is, kuid sisulised muudatused avalduvad suuremalt küll järgnevatel nr-ites, kuna käesolevas see ruumi puudusel võimata. Päälegi tahab toimetust käesolevat nr-t oma lubamist mõõda Jamboreede pühendada.

Lootma jäädes, et „Eesti Skout“ omast uues kujus kõikide poolt endisest soojemat vastuvõttu leiab, seda enam, et ta järjest

katsub lähemale sammuda II kongressi poolt tema kohta esitatud nõuetele (seega üldnõuetele), ja uskudes, et vanemad skoudid-tegelased „Eesti Skouti“ vastavate kaastöödega kindlustavad, soovib „Eesti Skout“ kõikidele skoutorganisatsioonidele suuremat edu eeloleva aasta töös.

Toimetustalitus.

Uue kaanejoonistuse meie ajakirjale on valmistanud I järgu skout Heino Lehepuu.

„Eesti Skoudi järgmises nr.-is ilmub käesolevast nr.-ist ruumi-puudusel väljajäänud Jamboreede kirjeldused, samuti Kopenhaageni reisu kirjeldus (Eesti esitajad III üleilmsel konverentsil). Muu sisu hulgast tuleks nimetada põnevat jutustust skoutide elust „Maruse jõe kangelane“.

Kaastööd, iseäranis aga pildid, tulevad hiljemalt 20. skp. ära saata.

Tellijate võrdlev tabel jääb käesolevast nr.-ist välja, mis tingitud uue aasta algusest.

«Eesti Skoudi» talitus palub kõiki skoutide-guideide rühmi ja malevaid, ka hundipoegade karju, oma aadress, asukoht ja päaliku nimi teatada võimalikult ruttu. Aadress: Tartu, postkast 130, „Eesti Skoudi“ talitus.

Eeskujuliku Rühma võistluse 1925 a. pääle otsustas Akadeemiline Skoutide Selts endistele aastatele sarnaselt välja kuulutada. Seega oleks võistlusest osavõtmise tingimised üldjoontes samased.

III üleriiklise Skoutide Kongressi eeltöödega olla jõutud nii kaugele, et ka-vad lähematel päevadel välja saadetakse.

Koosolekut peetavat vist Noorte Meeste Kristlikus Ühingus, mis aga lõpulikult kindlaks ei ole tehtud. Ligem kongressi kava ilmub loodetavasti järgmises nr.-is. J. T.

«Esimese rühma Skout», Tln. skoutide I rühma häälekandja, on oma III aasta-käiku alanud. Ajakiri ilmub kord kuus, shapirograhveerituna. Sisaldab nüüd 16 lhk. masinakirja teksti — tuues siin kirjeldusi rühma tegevusest skoutide tööst üldse ja skoutilisi jutustusi.

Käsiraamatud. Käesoleva kuu algul jõudsid Akad. Skout. Seltsi toimetusel olevad „Guidei käsiraamat’u“ ja „Hundipoja käsiraamat’u“ käsikirjad trükivalmiks. J. T.

Skoutlus ülikoolidesse. Lublini ülikoolis (Poolamaal) on Dr. Strumillo, Poola skoutide organisatsiooni president

avanud skoutluse kursused, käsitades ainet: „Baden Powell ja skoutluse kasvatusline väärtus“.

Praga ülikoolis (Tshekko-Slovakias) on asutatud skout-juhtide kursused filosoofia fakulteedi juurde. Asja korraldajaks on vabariigi valitsus.

J. T.

Skoutide arv ilmas. Skoutide rahvusvahelise Büroo andmete järele on skoute kokku 1 344.360, kes skoutide Üleilmilisse Liitu vastuvõetud organisatsioonidesse kuuluvad. Kahe viimase aasta jooksul oleks seega skoutide pere 325.155 skoudi võrra suurenenud.

Ameerika skoutidest. Skoutide arv Ameerika Ühisriikides on 14-da aastaaruande järele 445.700. Nende sõprade arv, kes ka otsekohele seotud skoutide juhtimisega nagu skoutmasterid, rühmade toetajad liikmed jne. ulatab 148.000. 1923. a. jooksul on skoutide organisatsioonide kassa läbikäik 9 miljoni dollarit, millest 3,5 mil. dol. on läinud kohalikes organisatsioonides tööde korraldamiseks.

Hinnaalandus Helveetsia raudteedel. Rahvaste Liidu kaudu on Helveetsia valitsus teatanud Skoutide Rahvusvahelise Büroole et skoutide, guideide ja üliõpilaste rühmitused raudteel reisuks 50% hinnaalandust saavad. Kui aga grupp koosneb vähemast kui 12 isikust, siis antakse ainult 12%.

Jmbr.

Jamboreede — Kopenhaageni ja Wembley albumid on trükist ilmunud. Esimese hinnaks on 750 Emk. ja teine 300. Emk. Tellida võib neid skm. Paalmani kaudu (Tallinn, V. Karja 12).

Emapäev Tallinnas oli Tütarlaste Kommertskooli kenadesse ruumidesse kokumeelitanud kaugelt üle tuhande inimese ühes skoutide-guideidega. Kuna aeg, nimelt 7.XII. kuu esimese päeva sünnimuste

pärast väga õnnetu oli, ei või peo üle siiski kaebada. Programmis olid ülendamis, ilulugemised, indiaanlaste tantsud, skoudi naljad ja kena hundipoegade laagri demonstratsioon.

Tallinna päälikute kogu on oma iganädaliste koosolekute programmi võtnud loengud mitmesuguste skoutliste teemide pääle. Nii täidab koosolek ka päälikute kooli aset. Master -n.

Skoutlised koosviibimised aastapäevade, jõuluõhtude ja väikeste pidude näol on Tallinnas väga tihedaks muutunud. Sarnane, vähemalt iganädaline kokkusaamine mitteametlikult on siiski hääks sidemeks rühmade vahel.

Uue aasta tervitusi Eesti skoutidele on seni saatnud h-ra Rautsmann'ile kuuldavasti Ameerika, Austria, Egiptuse, Irani, Inglise, Leedu ja Poola organisatsioonid ning skm, Paalmani juure Austria, Bulgaaria, Daani, Helveetsia, Itaalia, Jugoslaavia, Leedu ja Prantsuse peavanemad ning Ameerika, Hollandi, Inglise, Luksenburg, Läti, Poola, Rootsi, Tšhekk-Slovakia ja Ungari kõrgemad juhid.

Poola skoutide asutaja avaldab omas uue aasta õnnesoovis ülimat rõõmu 1. detsembri mässi sumbutamise üle ja soovib, et meie skoudid seda kunagi ei unustaks.

—n.

Ülevaade Võru skoutide tegevusest. Kuigi Võru skoutidel õige pikk iga seljataga, jõudis ta alles möödunud sügisel maleva moodustamisega lõpule. Maleva, mis vahepeäl oli hingusele läinud, elustati sõprade seltsi eestvõttel. Esimene päälikutekogu koosolek astus 10. novembril kokku, kus maleva päälikuks valiti II jsk. Jakob Puustusmaa, abiks II jsk. Hain, adjutantiks sk. Sprenk, Maleva vanemaks on

ins. Paul Mägi, abiks J. Piigert, sekretäriks A. Urmann, laekahoidjaks J. Pelovas.

Maleva töötab praegu kahe skoutide rühma ja ühe hundipoegade karjaga.

Emapäev, mis Võrus 30. novembril 1. a. pühitseti, kujunes Võru skoutide elus kahekordseks suurpäevaks: pühitseti emapäeva ja ühtlasi maleva asutamist. Kell 15. oli kohalikus gümnaasiumi saalis pidulik aktus, kus skoutide ja guideide malevad täies koosseisus külaliste ees esinesid ja kus neile maleva ja rühmade lippude pidulik kätteandmine sündis. Aktile järgnes guideide ja skoutide, sõprade seltsi liigete ja auvõraste koosviibimine teelauas.

Eelmiste aastatega võrreldes kujunes tänavune emapäev Võrus suurepäralisemaks ja armsamaks ning jättis nii skoutidele-guideidele kui ka võrastele väga sügava mulje. Su-su.

Emapäev Tartus pühitseti 30. nov. 1. a. Treffneri gümnaasiumi ruumides. Rahvast suuremas hulgas skoutide-guideide emad — oli rohkesti. Kavast tuleks märkida indiaanlaste tantsu (sk. Hameri juhataj.), savi pillide orkestri (Elva rühm) ja guideide muinaslooline ettekandeid, kuna mõned lavatantsud ebakohasena tundusid. J. T.—n.

Kell-kalender. 1925 a. nädal-päevade määramise võtmeks on 366, 240, 251, 361, ehk I—3, II—6, III—6, IV—2, V—4, VI—0, VII—2, VIII—5, IX—1, X—3, XI—6 ja XII—1. Kellele ülaltoodud arvud hiina tähestikuks on, need peavad juba „Eesti Skout“ nr. 1. 1924. a. „Skoutide kirjad“ järele vaatama. **Edev hunt.**

Igal rühmal peab olema

„Eesti Skoudi“ tellimiste vastuvõtja ja üksiknumbrite müüja! Rühmad ja karjad, kus neid veel ei ole, valigu nad viibimata omal üldkoosolekul.